

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **Ing. R. K.**, narozený X
bytem X
zastoupený Mgr. Martinem Sobkem, advokátem
sídlem U Císařských lázní 368/7, 415 01 Teplice

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2024, č. j. R/2024/24093,

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou dne 20. 12. 2024 prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2024, č. j. R/2024/24093, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Most, odboru stavebního úřadu, ze dne 8. 8. 2024, č. j. R/2024/680/2, kterým bylo podle § 294 odst. 1 písm. c) zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nový stavební zákon“), zakázáno užívání záměru *Provozovna rychlého občerstvení umístěná v nebytovém prostoru bytového domu čp. XA, ul. X, obec X, část X* na pozemku p. č. XB v katastrálním území X. Žalobce se současně domáhal toho, aby soud žalovanému uložil povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.
2. Napadené rozhodnutí bylo žalobci, resp. jeho právnímu zástupci, dle jeho výslovného sdělení v žalobě, jakož i dle obsahu spisové dokumentace, doručeno dne 24. 10. 2024 (viz doručenko napadeného rozhodnutí).
3. Soud ve věci nejprve zkoumal, zda jsou splněny podmínky soudního řízení, mimo jiné, zda byla žaloba podána včas.
4. Podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh (žalobu) odmítne, jestliže byl návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

5. Lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu je obecně upravena v § 72 odst. 1 s. ř. s., podle kterého lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.
6. Takovým zvláštním zákonem je také nový stavební zákon. Nutno k tomu doplnit, že většina jeho ustanovení nabyla účinnosti dne 1. 1. 2024, avšak některá nabyla účinnosti dříve (§ 335) a některá později, včetně úpravy soudního přezkumu obsaženého v § 305 a násl. – účinné od 1. 7. 2024 (§ 334a odst. 3 nového stavebního zákona).
7. Podle § 306 nového stavebního zákona přitom platí, že žalobu proti rozhodnutí stavebního úřadu, s výjimkou rozhodnutí o přestupku, lze podat do 1 měsíce poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno (odst. 1). Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky nebo ji rozšířit o další žalobní body může žalobce jen ve lhůtě 2 měsíců poté, kdy mu bylo rozhodnutí oznámeno (odst. 2). Přechodné ustanovení týkající se soudního přezkumu se pak nachází v § 331 nového stavebního zákona, podle kterého se soudní řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních právních předpisů. Z formulace § 331 nového stavebního zákona tak *a contrario* vyplývá, že soudní řízení zahájena za účinnosti nového stavebního zákona se v plném rozsahu, včetně lhůty pro podání žaloby, řídí právě jím. Jak také konstatoval Nejvyšší správní soud v recentním rozsudku ze dne 7. 11. 2024, č. j. 3 As 183/2024-26: „...nová úprava žalobních lhůt dle § 306 stavebního zákona z roku 2021 se má uplatnit ve všech soudních řízeních zahájených od 1. 7. 2024.“
8. V projednávaném případě bylo soudní řízení zahájeno dne 20. 12. 2024, kdy byla předmětná žaloba doručena zdejšímu soudu. Podle právní úpravy účinné k tomuto dni tedy činila lhůta pro podání žaloby jeden měsíc od oznámení napadeného rozhodnutí žalobci (§ 306 odst. 1 nového stavebního zákona), k čemuž došlo již dne 24. 10. 2024 (viz tvrzení samotného žalobce uplatněné v žalobě a doručenka k napadenému rozhodnutí založená ve spisové dokumentaci). Soud tak dospěl k závěru, že poslední den lhůty pro podání žaloby proti napadenému rozhodnutí připadl na pondělí 25. 11. 2024, což je první pracovní den následující po neděli 24. 11. 2024, na kterou by jinak konec dané lhůty připadl. Žalobce však podal žalobu až dne 20. 12. 2024, pročež ji soud výrokem I. usnesení odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro opožděnost.
9. V souvislosti s dříve uvedeným je případným doplnit též fakt, že kratší lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí stavebního úřadu, resp. žalovaného, i poukazované přechodné ustanovení byly součástí nového stavebního zákona (platného ode dne 29. 7. 2021) od samého počátku, a nejpозději ode dne 1. 1. 2024 bylo zřejmé, že tato změna nabude účinnosti právě dne 1. 7. 2024. Adresáti těchto právních norem tak měli k dispozici dostatek času na to, aby se s nimi seznámili. S ohledem na tyto okolnosti tak soud nepovažuje dopady nového stavebního zákona do práv žalobce za nepředvídatelné, či za nepřiměřeně tvrdé (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2024, č. j. 3 As 183/2024-26).
10. Výrok II. usnesení o náhradě nákladů účastníků řízení se poté opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s., podle které žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.
11. Soud zároveň výrokem III. usnesení rozhodl o vrácení soudního poplatku, který žalobce zaplatil za podání předmětné žaloby (tj. 3 000 Kč). Tento postup se opírá o § 10 odst. 3 větu poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, která stanoví, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

soudu zaplacený poplatek. Soudní poplatek pak bude žalobci vrácen v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

12. Závěrem soud pouze pro úplnost konstatuje, že rozhodování o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku podané žalobě se za této situace stalo zcela bezpředmětným.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 7. ledna 2025

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v. r.
předseda senátu